— ու գըյմի թուտ թուլմագ. հեշարէի, է պարոտ լինել. être honoré, estimé.

— խոթ էմք. ղարաբուրեան թիւն ունել. ambitionner les places ou les dignités.

— կէշէսի. փառնէրարդ էօրնէրարդ գիլէր Բամազան ամսոյ. la 27e nuit du mois Ramazan.

Գատր-ղինաս, պ. որ գիտէ ղյարի յամ ղիլնա. որ արդիլ ղիլնա հարնէ. qui connaît la valeur, juste appréciateur.

Գատր-պախշ, պ. որ տայ գինա, արժանէ. qui donne de la valeur, de la dignité, du mérite.

Գատր-ատան, պ. որ ճանուլէ ղյարի, ղարժանէ. qui connaît la valeur, le mérite.

Գատր-քէշիտ օլ. (գատտ չէքմէք.) ղարիանալ. grandir.

Գար, գ. յէն. neige.

— գուշու. ուլիտակ ատրիակ. pinson de neige, nivereau.

— եաղմագ. յէնէլ. neiger, tomber de la neige.

— թօփու. գոնդ յէան. pelote de neige.

— թօփու (չիչէյի). յէնանանալի վայրի. boule-de-neige.

Գար', ա. բարել. հարիանել. battre, frapper.

Գ'ար, ա. խորտ. յատակ. profondeur, fond.

Գարա, գ. (էսվէտ. սիեահ.) սեւ. noir.

— աղաճ. ինանի. orme.

— գիշ. խարայնեան. hiver rigoureux.

— գուլաղ. սեւանին. caracal, oncelle.

— գուշ. (գարթալ.) արծուի. aigle.

— գուրպաղա. արլանգարդ. crapaud.

— գօլ. գեր Գարա(վ)ուլ։

— գօնճօլօզ. ճիւղ. վարդապետ։ տալ. loup-garou, larves.

— եաղզ. բուսի. basané.

— եէլ. հարաւ. vent du nord-ouest.

— էֆլաք. Վալաքիա. la Valachie.

— թա(վ)ուգ. ինանիի. merle.

— լահանա. խաղողոն կաղամբ. brocoli. [velle.

— խապէր. գոյժ. triste nou-

— կէօզ. խաղողապուն. bouffon, arlequin.

— ճիյեր. լիարդ. foie.

— ճիւմլէ. գումար. addition.

— չալը. դժնի. nerprun.

— պաթագ. հաղարմաղ. plongeon.

— պօղտան. Մոլդաւիա. la Moldavie.

— պոյա. արլանաղ. vitriol.

— սագըզ. յէր. poix.

— սեվտա. սիրտամաղնութիւն. mélancolie.

— սէզիլա. կապարտակ սարի. osier bleu.

— սըղըր. գոմէշ. buffle.

— վէլաճ. Վալաքիա. la Valachie.

— տաղ. Մոնդենեգրոյ. le Monténégro.

— տէնիզ. Սեւ ծով. la mer Noire.

— տիքէն. սեւ դժնի. 2. խէնեա. épine noire; 2. oursin.

— տուտ. սեւ բութ. mûre noire.

— քիւնլիք, պուխուր. ապալէն. լեր. storax.

Եիւզիւ —. ամօթալից. անիծար. déshonoré, noté d'infamie.

Պաշտան —. բանիկապար. fauvette.

Գարա, գ. ցամաք. երկիր. continent, terre ferme.

— յա չըգմագ, էնմէք. եկանել, մտանել է ցամաք. prendre terre, descendre à terre, atterrir.

Գարապօլ. գեր Գարա(վ)ուլ։

Գարաթիթ, ա. յ. գըրա(թ), էգ։

Գարաթիս, ա. յ. գըրթաս, էգ։

Գարաթմագ, գ. սեւացուցանել. noircir

Գարաքին, ա. յ. գարինէ(թ), էգ։

Գարալամա, գ. ապարէրպէր (գեղեցիկ գրութիւն). minute, brouillon (de calligraphie).

Գարալամագ, գ. սեւացուցանել. noircir.

Գարալըգ. գ. սեւութիւն. noirceur.